

Arrest

nr. 297 933 van 29 november 2023
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERHAEGEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE II^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 7 april 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 10 maart 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 11 april 2023 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. MORRÉ, die *loco* advocaat K. VERHAEGEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij komt op 9 september 2018 in België aan. Zij dient op 27 maart 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 29 april 2020 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 249 790

van 24 februari 2021 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) het beroep tegen voormelde beslissing.

1.3. Op 29 maart 2021 wordt de verzoekende partij het bevel om het grondgebied te verlaten-verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13^{quinqüies}) gegeven. Op 16 augustus 2021 wordt het beroep hiertegen door de Raad verworpen.

1.4. Op 28 mei 2022 huwt de verzoekende partij met een Belgische onderdaan.

1.5. Op 13 september 2022 dient de verzoekende partij een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een Unieburger in.

1.6. Op 10 maart 2023 wordt beslist tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ZONDER BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5 lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 13.09.2022 werd ingediend door:

Naam: M. R. (..)

Voornamen: D. J. (..)

Nationaliteit: Venezuela

Geboortedatum: (..)

Geboorteplaats: San Felix

Identificatienummer in het Rijksregister: xxxxxxxxxx

Verblijvende te: (..)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan in functie van zijn echtgenote van Belgische nationaliteit, H. E. C. L. (..) (RR xxxxxxxxxx), in toepassing van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de ‘familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg: 1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat zij actief werk zoekt.’

Ter staving van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon legt betrokkene volgende documenten voor:

- Arbeidsovereenkomst als huisbewaarder dd. 1.02.2019

- Aanslagbiljet personenbelasting aangaande de inkomsten van 2021, aanslagjaar 2022

Betrokkene legt aangaande de inkomsten van de referent een arbeidsovereenkomst als huisbewaarder voor. Echter, uit deze overeenkomst blijken geen netto inkomsten. Bijgevolg kan dit document niet weerhouden worden als bewijs van stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Verder leggen betrokkenen nog een aanslagbiljet personenbelasting voor aangaande de inkomsten van 2021. Hier dient opgemerkt te worden dat de gegevens in dit aanslagbiljet niet langer recent zijn. Bijgevolg heeft onze dienst geen zicht op de huidige bestaansmiddelen van de referentiepersoon, zodat niet kan worden beoordeeld of de Belgische onderdaan ten tijde van het nemen van de beslissing over stabiele, toereikende en voldoende inkomsten beschikt overeenkomstig artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

Uit het geheel van de beschikbare stukken blijkt dat er geen bestaansmiddelen werden voorgelegd die mee in overweging kunnen worden genomen bij de beoordeling van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon. De behoefteanalyse overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980 is bij deze overbodig. Immers, er is niet vastgesteld dat de bestaansmiddelen ontoereikend zijn. Er is

enkel vastgesteld dat de evaluatie niet kan gemaakt worden bij gebrek aan bestaansmiddelen van de referentiepersoon die in aanmerking kunnen genomen worden.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken. De Dienst Vreemdelingenzaken wenst de aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt aan het dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Uit informatie van de verwerende partij blijkt dat verzoekende partij op 24 augustus 2023 een nieuwe aanvraag tot gezinshereniging in functie van haar Belgische echtgenoot heeft ingediend.

2.2. Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht *"door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling"*.

Een verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: zij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en zij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar de verzoekende partij moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging haar een concreet voordeel oplevert.

Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang, komt het de verzoekende partij toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752, Deceuninck).

Door het opnieuw indienen van een aanvraag in functie van dezelfde referentiepersoon, heeft de verzoekende partij uitdrukkelijk haar wil te kennen gegeven om haar verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan de verwerende partij teneinde deze ervan te overtuigen haar standpunt, dat zij heeft geuit naar aanleiding van een vorige aanvraag, te wijzigen en toch een verblijfstoelating te verlenen op basis van de bij de nieuwe aanvraag gevoegde overtuigingsstukken. De vernietiging van de thans bestreden beslissing kan slechts tot gevolg hebben dat de verwerende partij een nieuw standpunt moet innemen over de verblijfsaanvraag van verzoekende partij. Evenwel is zij hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen, gelet op het feit dat zij andermaal door verzoekende partij werd gevat. De verzoekende partij doet bijgevolg niet langer blijken van het vereiste actueel belang. Indien haar meest recente aanvraag zou resulteren in een negatieve beslissing, dan staat het haar vrij hiertegen in rechte op te treden (cf. RvS 16 juli 2020, nr. 13.804 (c)).

Ter terechtzitting gedraagt de advocaat van verzoekende partij zich naar de wijsheid van de Raad. De advocaat van verwerende partij beaamt dat er geen belang meer is.

2.3. Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan actueel belang.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. DE MUYLDER